

ב"ל (תל-אביב-יפו) 30989-10-12 - גרישה ניסימוב נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (תל-אביב-יפו) 30989-10-12 - גרישה ניסימוב נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה תל-אביב-יפו
ב"ל (תל-אביב-יפו) 30989-10-12

גרישה ניסימוב

ע"י ב"כ עו"ד נדיב

נגד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד ברק בר-נור

בית דין אזורי לעבודה בתל-אביב-יפו

[10.01.2013]

לפני: כב' השופטת קרן כהן

פסק דין

1. לפניי ערעור על החלטת הוועדה לעררים (קביעת דרגת אי כושר) מיום 17.7.2011, אשר קבעה כי המערער לא איבד 50% מכושרו להשתכר (להלן: הוועדה).

העובדות

2. המערער יליד 1954 סובל מליקויים שונים.

3. ביום 22.6.2011 קבעה ועדה רפואית לעררים (נכות כללית) כי למערער נכות משוקללת בשיעור 46% (נכות בשיעור 10% בגין יתר לחץ דם לפי פריט ליקוי 9(3)(ב)(1) לתקנות הביטוח הלאומי (קביעת דרגת נכות לנפגעי עבודה), התשס"ז-1956 (להלן: התקנות); נכות בשיעור 10% בגין שומנים בדם לפי פריט ליקוי 3(ב) לתקנות; נכות בשיעור 40% לפי פריט ליקוי 9(1)(ג)(III) לתקנות).

4. ביום 22.12.2010 קבעה רופאה מוסמכת כי המערער לא איבד 50% מכושרו להשתכר וכי הוא "מסוגל לעבוד יום מלא, ללא מאמץ פיזי, יכול לחזור לעבודתו כנהג מונית" (מש/2).

5. ביום 27.1.2011 המליצה פקידת השיקום לראות את המערער כמי שלא איבד 50% מכושרו להשתכר, מהנימוקים הבאים (מש/1):

"על פי מצבו הרפואי וחווות דעת רופאת המוסד נראה שמסוגל לעבוד בעבודה שלא דורשת מאמץ פיזי ונהיגה על מונית לא דורשת מאמץ פיזי. נראה שיכול מבחינה רפואית לחזור לעבודתו כנהג מונית באופן מלא. לאור זאת ממליצה לראותו כבעל כושר השתכרות".

6. ביום 6.2.2011 התקיים דיון צוות בעניינו של המערער (צורף לכתב הערעור), ובסיומו הומלץ לראות את המערער כמי שלא איבד 50% מכושרו להשתכר. וכך נכתב בהמלצה:
 "בן 56 עבד כנהג מונית עצמאי והפסיק לאחר שלקה בליבו. גם רופא המוסד וגם עובדת השיקום בדעה שמסוגל לחזור לעבודתו הקודמת כנהג מונית במשרה מליאה. אי לכך התובע לא איבד מכושרו בשיעור 50% לפחות".
7. ביום 17.7.2011 התכנסה הוועדה לדון בעניינו של המערער. הוועדה שמעה את תלונות המערער וקבעה כך: "מדובר בתובע יליד 1954 הסובל מיתר לחץ דם בשיעור של 10%, שומנים בדם 10% ומחלת לב איסכמית 40%. לדבריו הפסיק לעבוד לפני שנה וחצי עקב עייפות וכאב בבית החזה בזמן פעילות. עבד כנהג מונית רוב חייו וקודם עבד כעובד יצור בעבודה פיסית. לא רואה את עצמו עובד עד שלא ירגיש טוב.
 הוועדה בדעה ובהסתמך על הוועדה הרפואית לעררים וממצאיה אין סיבה אובייקטיבית לאובדן כושר מלא כפי שעולה מדבריו. התובע מסוגל לעבוד עבודה מלאה שאינה דורשת מאמץ פיסי רב. יכול לחזור לעבוד כנהג מונית. כמו כן יכול לעבוד בחניון ובעבודה חרושתית קלה. כך גם עולה מדו"ח פקידת השיקום מיום 27.1.11. לדבריו נמצא בבירור רפואי בנושא הריאות. הובהר לו כי במידה ויהיו ממצאים יוכל להגיש החמרת מצב. הוועדה דוחה את הערר".
8. על החלטה זו הוגש הערעור שלפניי.
 טענות הצדדים
9. המערער טען כי הוועדה לא התייחסה לגילו ולהשכלתו וכי היה עליה להפסיק את דיוניה לאחר שנודע לה שהוא נמצא בבירור בתחום הריאות. לטענתו, היה על הוועדה לשקול אם אף אם קיים אי כושר חלקי. המערער הוסיף וטען כי הוועדה שגתה בכך שהציעה עבודות אשר לכאורה לא כוללות מאמץ גופני נוכח שיעור הנכות הגבוה ונוסח פריט הליקוי. עוד נטען כי הוועדה התעלמה מתלונות המערער בדבר עייפות וכאבי ראש - ליקויים הפוגעים ביכולתו לעבוד כנהג מונית.
10. מנגד טען המשיב כי לא נפל פגם משפטי בעבודת הוועדה.
 הכרעה
11. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, מצאתי כי דין הערעור להדחות, כפי שיפורט להלן.
12. כידוע, בית הדין מוסמך לדון בערעורים על החלטות ועדה לעררים (קביעת דרגת אי כושר) בעניינים משפטיים בלבד. בית הדין הארצי פסק כי הוועדה פועלת בתחום שאינו מחייב ידע בתחום הרפואה, בשונה מוועדה רפואית לעררים, ולכן רשאי בית הדין להתערב בהחלטתה, אך ורק במקרים קיצוניים הגובלים באי סבירות^[1].

13. עוד נקבע כי מדובר בוועדה מעין שיפוטית ומשכך מוטלת עליה החובה לנמק את החלטתה באופן מלא ובהיר על מנת לאפשר ביקורת שיפוטית^[2]. בעניין מוהרה^[3] נפסק כי על הוועדה לבחון: "ראשית - את השפעת ליקוי של התובע על יכולתו לחזור לעבודה במלואה או בחלקה, ככל שעבד בעבר; שנית - את יכולתו לבצע עבודה אחרת או לרכוש מקצוע חדש מסוג העבודות או המקצועות שהתובע מסוגל לעסוק בהם והתואמים את כושרו הגופני ומצב בריאותו. נקודת המוצא לקביעת דרגת אי הכושר צריכה להיות, כי ליקויי הרפואיים של המערער כפי שנקבעו ע"י הוועדה הרפואית לעררים מבטאים דרגה אובייקטיבית של אי כושר לעבוד. מתוך נקודת מוצא זו, על הוועדה לקבוע את דרגת אי כושרו על פי נסיבותיו האישיות של הנכה. למשל, יכולת לחזור לעבודה קודמת, גיל, השכלה ויכולת אינטלקטואלית ופיזית. שהרי אין דומה לדוגמא כושר העבודה של מי שמסוגל לעבוד עבודה עיונית משרדית לכושר העבודה של הסובל מאותם ליקויים שאינו מסוגל על פי השכלתו וכושרו האינטלקטואלי לעבודה שכזאת".
14. במקרה דנן, בחנה הוועדה את ליקויי הרפואיים של המערער, את גילו ואת ניסיונו המקצועי - עובד ייצור ונהג מונית במשך שנים רבות. הוועדה קבעה כי בהתאם למצב הרפואי שנקבע ע"י הוועדה הרפואית מסוגל המערער לעבוד בעבודה מלאה שאינה דורשת מאמץ פיסי רב. הוועדה פירטה בהחלטתה את סוגי העבודות שלטעמה מסוגל המערער לבצע בהתאם למגבלותיו, לגילו ולניסיונו התעסוקתי - נהג מונית, עבודה בחנין ועבודה חרושתית קלה. קביעת הוועדה ברורה, נתמכת בחוות דעת הרופאה המוסמכת, בדו"ח פקידת השיקום ובדו"ח ישיבת הצוות וניתן בנקל לעמוד אחר הלך מחשבתה. אי לכך לא מצאתי כי נפל פגם משפטי בעבודת הוועדה.
15. באשר לטענה לפיה היה על הוועדה להתייחס לתלונות המערער בנוגע לעייפות וכאבי ראש, אציין כי דינה להידחות וזאת מן הטעם שנקודת המוצא של הוועדה בקביעת אי כושרו של הנפגע היא הליקויים הרפואיים שנקבעו ע"י הוועדה הרפואית. משהוועדה הרפואית לא קבעה למערער נכות בגין עייפות וכאבי ראש, לא היה על הוועדה להתייחס לליקויים אלו בקביעת כושר השתכרותו.
16. באשר לטענה לפיה היה על הוועדה להפסיק את דיוניה לאחר שנודע לה שהמערער נמצא בבירור בתחום הריאות, אציין כי לא מצאתי שיש בה ממש. שכן כאמור הוועדה דנה בעניינו של המערער על יסוד הליקויים הרפואיים שנקבעו ע"י הוועדה הרפואית בלבד ומשכך אין כל רלוונטיות לעובדה שהמערער מצוי בבירור בתחום הריאות. הוועדה אף ציינה בהחלטתה כי אם חלה החמרה במצבו של המערער הרי שעליו להגיש בקשה להחמרת מצב על מנת שמצבו הרפואי יבחן מחדש.
17. באשר לטענת המערער בנוגע לנוסח פריט ליקוי 9(1)(ג)(III) לתקנות אציין כי אף דינה להידחות. פריט הליקוי לפיו נקבעה למערער נכות בשיעור 40% דן ב"נשמת לאחר מאמץ, בצקת קלה, אין הפרעה בקצב". משפריט הליקוי קובע כי למערער נכות בגין 'נשמת לאחר מאמץ' אזי קביעת הוועדה לפיה הוא מסוגל לעבודה שאינה דורשת מאמץ פיסי וכן סוגי העבודות שפורטו בהחלטתה מתיישבים עם הנכות שנקבעה.
18. סוף דבר - הערעור נדחה. משמדובר בעניין סוציאלי - אין צו להוצאות. על פסק הדין ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים בתוך 30 ימים ממועד קבלת פסק הדין. ניתן היום, כ"ח טבת תשע"ג, (10 ינואר 2013), בהעדר הצדדים וישלח אליהם.